

En aquesta resolució s'han ocultat les mencions a l'entitat afectada per tal de donar compliment a l'art. 17.2 de la Llei 32/2010, atès que en cas de revelar el nom de l'entitat afectada, es poden identificar també les persones físiques afectades.

Identificació de l'expedient

Resolució d'arxiu de la informació prèvia núm. IP 424/2021, referent a l'Ajuntament d'(...)

Antecedents

1. En data 19/10/2021, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona, que ostenta la condició d'agent de la Policia Local d'(...), pel qual formulava una denúncia contra l'Ajuntament d'(...), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En concret, la persona denunciant exposava que l'Inspector (...)(...)de la Policia Local hauria emès en data 23/12/2019 un informe de petició d'incoació d'expedient disciplinari contra la seva persona, en el qual s'hi hauria recollit i adjuntat la decisió judicial adoptada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la sentència de data (...)/02/2008, que desestimà la seva pretensió d'obtenir la incapacitat permanent parcial.

En relació amb l'anterior, l'Inspector (...)(...)de la Policia Local proposava la iniciació d'un expedient disciplinari contra l'aquí denunciant atès que aquest hauria "*abandonat el servei*" sense que existís una causa justificada. En relació amb l'anterior, la persona aquí denunciant hauria al·legat que no podia sortir al carrer "*i menys avui que estic carregat a tope*".

Al marge d'aquest informe emès per l'Inspector (...), l'aquí denunciant també assenyalava que l'expedient sancionador (s'infereix que es refereix als actes administratius dictats en el procediment disciplinari) incoat contra la seva persona, contenia referències al contingut de la sentència núm. (...)2019 del Jutjat del Social número 2 de Tarragona, de data 25/11/2019, que versava sobre una petició d'incapacitat, així com al recurs de suplicació que la persona denunciant presentà contra la sentència núm. (...)2019.

La persona denunciant aportava diversa documentació relativa als fets denunciats.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 424/2021), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

3. En aquesta fase d'informació, en data 22/04/2022 es va requerir l'entitat denunciada perquè informés, entre d'altres, sobre la base jurídica que habilitaria el tractament de la informació relacionada amb el referit informe i els documents integrants de l'expedient disciplinari; i assenyalés quina circumstància de l'article 9.2 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones

físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD) permetria el tractament de les dades de salut de la persona denunciant.

4. En data (...) /05/2022, l'Ajuntament d'(...) va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:

- Que a “l’agent amb TIP núm. 3193 [la persona ara denunciant] se li incoa un expedient disciplinari per la comissió d’una presumpta infracció. Aquesta incoació es fa en base a la petició per part de l’inspector (...) (...) de la Policia, mitjançant informe emès en data 23 de desembre del 2019, on efectivament feia constar la Sentència emesa pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de data (...) /02/2008.
- Que “Aquesta Sentència i el seu contingut es consideren rellevants per als fets que es descriuen i per la petició d’incoació d’un expedient disciplinari ja que fan referència a l’estat de salut de l’agent amb TIP. 3193, i aquesta informació es troba directament relacionada amb la presumpta infracció comesa. Per tant, la base jurídica es correspon amb l’article 6.1 c i d” de l’RGPD.
- Que l’Inspector (...) (...) de la Policia Local té l’obligació de planificar els recursos humans de què disposa al servei, així com de vetllar per la seguretat i la salut al lloc de treball, d’acord amb la relació de llocs de treball, de manera que l’estat de salut d’un agent de la Policia Local és rellevant per tal de dirimir quines són les funcions que es troba capacitada per a fer i per a distribuir els efectius policials. Per tant, el tractament controvertit és necessari per al compliment d’una obligació legal (art. 6.1.c RGPD).
- Que el tractament de les dades de salut de la persona denunciant va ser necessari per a garantir la seguretat i la salut de tots els integrants del cos de Policia Local (art. 6.1.d RGPD).
- Que la sentència de data (...) /02/2008 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, no integrava l’expedient personal de la persona denunciant, i que l’Inspector (...) (...) l’hauria localitzat a partir d’un “buscador de sentències”, atès el caràcter públic d’aquestes.
- Que les circumstàncies que habilitarien el tractament de dades de salut, són les contemplades en les diccions “f” (el tractament és necessari per a la formulació, l’exercici o la defensa de reclamacions) i “h” (tractament és necessari amb finalitats de medicina preventiva o laboral, avaluació de la capacitat laboral del treballador, diagnòstic mèdic) de l’article 9.2 de l’RGPD.
- Que, en relació amb la incorporació de documentació judicial a l’expedient disciplinari, la persona instructora del procediment ha d’ordenar la pràctica de tots els actes d’instrucció que consideri adequats per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals hagi de dictar la resolució. I, en particular, la d’aquelles proves i actuacions que condueixin a l’aclariment dels fets i a determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.
- Que, per al cas que aquí ens ocupa, escau citar la sentència número (...) 2022 del procediment abreujat (...) /2020-A del Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Tarragona, que resol desestimar el recurs contenciós administratiu interposat per la persona denunciant contra el Decret d’alcaldia (...) /2020 de l’Ajuntament d’(...), pel qual se l’imposà una sanció per falta greu de suspensió de treball i sou durant un mes, per desobediència de les ordres rebudes. En aquest procediment judicial, la persona aquí denunciada també demandava l’Ajuntament per una presumpta vulneració de dades personals, i pel que aquí interessa, el fonament jurídic segon de la sentència núm. (...) 2022 estableix el següent:

“(…) Respecto a la infracción del art. 18 de la Constitución, relativo a la intimidación personal, se imputa a la Administración una violación de este precepto por haber incorporado al procedimiento sancionador sentencias judiciales de la jurisdicción social en las que se efectuaban pronunciamientos sobre el recurrente y su relación de servicio con el Ayuntamiento, con información relativa al estado de salud del recurrente. Debe rechazarse ninguna vulneración del art. 18 en este caso. La razón más importante es que el recurrente, al introducir como motivo determinante y específico de su conducta su estado de salud abre la cuestión al análisis, completo, de este estado en lo que resulta relevante. Y qué duda cabe que sentencias judiciales que se pronuncian sobre la aptitud y capacidad del recurrente para desempeñar su función son esenciales para resolver sus alegaciones. Incluso podría afirmarse que la falta de aportación de estas sentencias por el recurrente es un indicativo de infracción de la buena fe que debe regir en las relaciones de personal, aunque puedan enmarcarse en el ejercicio de defensa. Pero lo que no es admisible es que se pretenda que el recurrente pueda aportar la documentación que le parezca oportuna sobre su estado de salud y negarse a que se aporte documentación pública, judicial, en la que el propio Ayuntamiento era parte, que es evidentemente relevante para resolver, porque ésta contradice sus intereses (…)”

L'Ajuntament d'(…) aportava documentació diversa.

5. En data 10/05/2022, també en el si d'aquesta fase d'informació prèvia, es va tornar a requerir l'entitat denunciada perquè aportés còpia de la sentència nº(…)2022, del procediment abreujat (...)/2020-A, del Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Tarragona, i concretés si la referida sentència era ferma.

6. En data 11/05/2022, l'Ajuntament va complir el requeriment d'informació assenyalat a l'antecedent anterior, aportant la sentència de referència, així com la diligència d'ordenació del Lletrat de l'Administració de justícia del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Tarragona que, en data 16/02/2022, declarà ferma la sentència de 19/01/2022.

Fonaments de dret

1. D'acord amb el que preveuen els articles 90.1 de l'LPAC i 2 del Decret 278/1993, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. A partir del relat d'antecedents, cal analitzar els fets denunciats que són objecte de la present resolució d'arxiu.

2.1 En relació amb la presumpta vulneració del principi de licitud

La persona denunciant es queixava pel fet que, en data 23/12/2019, l'Inspector (...) (...) de la Policia Local d'(…) va emetre un informe de petició d'incoació d'expedient sancionador

contra la seva persona, al qual s'hi annexava diversa documentació, com ara la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 2008/(...) que confirma íntegrament la sentència del Jutjat Social núm.2 de Tarragona, que desestimà la pretensió de l'aquí denunciant d'obtenir la incapacitat permanent parcial.

La petició d'incoació d'expedient sancionador de l'Inspector (...) (...) de la Policia Local contenia, entre d'altres, les següents afirmacions:

"G- Per part del sotasignat, s'ha tingut coneixement que, segons Sentència de la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de data 6 de febrer de 2008, EDJ 2008/(...), es va DESESTIMAR el recurs de suplicació interposat pel senyor [la persona denunciant] contra la sentència de 5 de juny de 20(...), dictada pel Jutjat de lo Social número 2 de Tarragona en els autos número (...) /2007 seguits per la part actora i llavors recurrent, contra l'Ajuntament d'(...), MATT, Mútua d'Accidents de Treball i Malalties Professionals, la TGSS i l'INSS, confirmant íntegrament la mateixa.

- a. *Segons la Sentència de data 5 de juny de 20(...) del Jutjat de lo Social 2 de Tarragona, en la que es DESESTIMA ÍNTEGRAMENT la demanda presentada contra l'Institut Nacional de la Seguretat Social i la Tresoreria General de la Seguretat Social, MUTUA MATT i l'Ajuntament d'(...), absolut als demandats de totes les pretensions contra ells formulades a la demanda.*
- b. *La pretensió de la demanda era l'atorgament de la Incapacitat Permanent Parcial.*
- (...)
- d. *La pretensió va ser desestimada al tenor de "Por tanto, el cuadro residual del actor es prácticamente coincidente con el que presentaba en el año 2003 cuando le fueron reconocidas las lesiones permanentes no invalidantes, y no incapacita al actor en más del 33% si se pone en relación con el cuadro residual con las tareas de su profesión habitual de policía local"*

F- En data 10 d'abril de 2019, la Doctora (...) certificava que el senyor [la persona denunciant] és APTE per al seu lloc de treball habitual."

Al seu torn, la persona denunciant també denunciava el fet que, en l'apartat "*antecedents del mateix expedient sancionador*" (s'infereix que es refereix als actes administratius dictats en el procediment disciplinari), també es relacionava la sentència del Jutjat del Social núm. 2 de Tarragona núm. (...)2019 de 25/11/2019, que fou notificada a l'Ajuntament en data 09/12/2019 (amb posterioritat als fets de 20/10/2019, que allà es dirimien), la qual s'incorporà en el dit expedient, tot i que contenia dades relatives a la seva salut (allà també es dirimia la petició d'incapacitat permanent parcial de la persona denunciant), així com el recurs de suplicació que va interposar contra la sentència del Jutjat del Social núm. 2 de Tarragona núm. (...)2019.

2.1.1 En relació amb l'informe de petició d'incoació d'un expedient disciplinari.

Respecte al fet denunciat consistent en què l'Inspector (...) (...) de la Policia Local, en l'informe de petició d'incoació d'un expedient disciplinari, es referís a la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de data (...) /02/2008 i l'adjuntés al seu informe, l'Ajuntament d' (...) ha argumentat que tant la sentència com el seu contingut eren rellevants *"per als fets que es descriuen i per a la petició d'incoació d'un expedient disciplinari ja que fan referència a l'estat de salut de l'agent amb TIP núm. 3193, i aquesta informació es troba directament relacionada amb la presumpta infracció comesa"*. Així mateix, l'Ajuntament també ha adduït que la sentència no s'havia incorporat en l'expedient personal del denunciant, per la qual cosa infereix que l'Inspector (...) (...) va localitzar-la a partir d'un cercador de sentències, donat el caràcter públic d'aquestes.

En aquest punt, escau destacar que, tant en l'informe que va emetre l'Inspector (...), com en la sentència que s'adjuntava, constava la referència que s'havia assignat a aquesta sentència a la base de dades jurídica que l'Inspector (...) (...) hauria consultat per accedir al seu contingut. A més, també constitueix un indicatiu de que la sentència que es va adjuntar a l'informe s'havia consultat en una base jurídica, el fet que constava anonimitzada, és a dir, sense identificar l'ara denunciant.

En relació amb l'anterior, escau assenyalar que, si bé la sentència no identificava l'ara denunciant, sí que es referia al fet que la part recurrent ostentava la condició de Policia Local de l'Ajuntament d' (...), així com a l'objecte del recurs. Informació que hauria estat suficient per l'Inspector (...), per relacionar la referida sentència amb la persona denunciant.

D'acord amb l'anterior, l'entitat imputada sosté que el referit tractament de dades personals es troba emparat per l'article 6.1 apartats c) i d) de l'RGPD. I afegeix que les circumstàncies de l'article 9.2 de l'RGPD que legitimarien el tractament de categories especials de dades són les previstes als apartats f) i h) de l'article 9.2 RGPD.

Doncs bé, l'article 5.1 a) de l'RGPD disposa que, les dades personals han de ser tractades de manera *"lícita, leal y transparente en relación con el interesado («licitud, lealtad y transparencia»)*, i al respecte, l'article 6.1 RGPD estableix un sistema de bases jurídiques de legitimació del tractament.

En l'àmbit de les administracions públiques, resulta d'aplicació la base jurídica prevista a la lletra e) de l'article 6.1 RGPD, segons la qual, el tractament serà lícit quan sigui necessari per al compliment d'un interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. En el present cas, que les dades es tractaven per valorar una eventual iniciació de procediment disciplinari, aquesta missió en interès públic, vinculada a la gestió dels recursos humans, es troba regulada en la normativa de funció pública aplicable als membres dels cossos de policia local, tal com s'exposarà més endavant.

Aquesta base jurídica, per si sola, no és suficient per tractar categories especials de dades personals, com ho són les dades relatives a la salut. A aquest respecte, l'article 9.1 de l'RGPD estableix, com a regla general, la prohibició de tractar categories especials de dades, llevat que hi concorri alguna de les circumstàncies previstes a de l'apartat 2n de l'article 9 de l'RGPD.

En el present cas, l'Inspector (...) (...) de la Policia Local va presentar una petició d'incoació d'un procediment disciplinari contra la persona aquí denunciant, incorporant dades que feien referència a la salut de l'aquí denunciant, d'acord amb les seves funcions.

L'article 27 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, precisa el següent:

"Correspon al (...) del cos:

a) Dirigir, coordinar i supervisar les operacions del cos, i també les activitats administratives, per assegurar-ne l'eficàcia.

b) Avaluar les necessitats de recursos humans i materials i formular les propostes pertinents.

(...)"

En aquest sentit, l'Ajuntament argumentava que l'Inspector (...) (...) *"té l'obligació entre d'altres, d'acord amb la fitxa de la Relació de Llocs de treball de l'Ajuntament d'(...), aprovada pel Ple de la Corporació en sessió celebrada el 29 de febrer del 2016, de planificar els recursos humans de què disposa el servei i de vetllar per la seguretat i salut en el seu lloc de treball. L'estat de salut i la informació mèdica d'un agent de la policia local és completament rellevant per tal de dirimir quines són les funcions que es troba capacitada per a fer i per tant, distribuir els efectius de forma efectiva, eficaç i especialment segura per al propi agent i per a la resta d'integrants del cos."*

Vinculat amb això, l'article 13.1 del Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya determina que el *"procediment disciplinari s'inicia sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, petició raonada dels subordinats o denúncia."*

D'altra banda, l'article 54.2 de la Llei 16/1991 disposa que *"Corresponen a l'alcalde, o a la persona en qui aquest delegui, la incoació de l'expedient disciplinari i el nomenament de l'instructor i, si escau, del secretari."*

Així doncs, l'Inspector (...) (...) estava legitimat, en l'exercici de les seves funcions, per proposar a l'òrgan competent la iniciació d'un procediment disciplinari contra la persona aquí denunciant. Així mateix, l'exercici de la potestat disciplinària per part de l'Ajuntament es fonamentava en la Llei 16/1991 (arts. 46 i següents). Per tant, els tractaments denunciats s'emparaven, tal com s'ha avançat, en la base jurídica prevista a l'article 6.1.e) de l'RGPD.

En allò referent a les circumstàncies de l'article 9.2 de l'RGPD que habilitaven el tractament de les dades de salut, es considera que concorren aquí les següents:

"(...)

b) el tratamiento es necesario para el cumplimiento de obligaciones y el ejercicio de derechos específicos del responsable del tratamiento o del interesado en el ámbito del Derecho laboral y de la seguridad y protección social, en la medida en que así lo autorice el Derecho de la Unión de los Estados miembros o un convenio colectivo con arreglo al Derecho de los

Estados miembros que establezca garantías adecuadas del respeto de los derechos fundamentales y de los intereses del interesado;
f) el tratamiento es necesario para la formulación, el ejercicio o la defensa de reclamaciones o cuando los tribunales actúen en ejercicio de su función judicial;
g) el tratamiento es necesario por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado; (...)"

D'acord amb l'exposat, escau concloure que la informació judicial que es va incloure a l'informe de referència era pertinent en la valoració de l'Ajuntament sobre la procedència d'iniciar un procediment disciplinari (art. 9.2.f RGPD); i que el tractament estaria justificat per raons d'interès públic essencial vinculades a la gestió dels recursos humans (art. 9.2.g RGPD).

2.1.2 En relació amb les sentències judicials incloses a l'expedient disciplinari incoat contra l'ara denunciant

La persona denunciant també denunciava el fet que, en els actes administratius dictats en el marc de l'expedient sancionador incoat contra la seva persona, es recollien referències a la sentència del Jutjat del Social núm. 2 de Tarragona núm. (...)2019 de 25/11/2019, que contenia dades relatives a la seva salut (allà també s'hi dirimia la seva petició d'incapacitat permanent parcial), així com el recurs de suplicació interposat contra la sentència (...)2019. Al respecte, l'Ajuntament defensava que les referències a les sentències controvertides en el marc de l'expedient sancionador, eren del tot rellevants per a esclarir els fets investigats. Així mateix, invocava l'article 22 del Decret 179/2015, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment del règim disciplinari aplicable als cossos de Policia local de Catalunya que, en relació amb el procediment disciplinari ordinari, estableix el següent:

"Pràctica de diligències

22.1 Rebuda la notificació de la incoació, l'instructor ha d'ordenar, en el termini de trenta dies, la pràctica de tots els actes d'instrucció que consideri adequats per a la determinació, el coneixement i la comprovació de les dades en virtut de les quals s'hagi de dictar la resolució i, en particular, la d'aquelles proves i actuacions que condueixin a l'aclariment dels fets i a determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

22.2 Com a primeres actuacions s'ha de prendre declaració a la persona expedientada, s'ha d'ordenar la realització de totes aquelles diligències que es dedueixin de la petició raonada dels subordinats o de la denúncia que hagi motivat la incoació de l'expedient i del que aquell hagi al·legat en la seva declaració. Si l'expedientat no compareix a la citació en la forma escaient, tret que justifiqui una causa suficient, es continuaran les actuacions de l'expedient."

Per la seva banda, l'article 50 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, del procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix, entre d'altres, les següents funcions de la persona instructora d'un procediment:

"(...) b) Disposar l'obertura del procediment a prova i acordar la pràctica de les proves que consideri necessàries, disposar-ne l'admissió o, de manera motivada, la denegació i també la pràctica de les que proposi la persona interessada.

c) Sol·licitar els informes preceptius, i també els altres informes i dades necessaris per a la resolució del procediment, tret que la normativa aplicable determini que un altre òrgan n'ha de fer la sol·licitud."

De l'exposat s'infereix que, en el marc d'un procediment disciplinari, la persona instructora pot requerir i incorporar a l'expedient tots aquells documents que estimi necessaris als efectes d'esclarir els fets. Així doncs, el tractament de les dades personals, dut a terme per part de la persona instructora del procediment, resta emparat per la lletra e) de l'article 6.1 RGPD, segons la qual, el tractament serà lícit quan sigui necessari per al compliment d'un interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament. Tot això, en consonància amb l'article 9.2 apartats f) i g) de l'RGPD, pels motius assenyalats a l'apartat precedent d'aquesta resolució (2.1.1).

2.2 En relació amb la presumpta vulneració del principi de minimització

Establerta la licitud del tractament de dades personals objecte de denúncia, procedeix analitzar si el fet d'incloure informació relativa a la salut de la persona denunciant va contravenir el principi de minimització. Aquest principi es troba previst a l'article 5.1.c) de l'RGPD, que determina que les dades personals han de ser "*adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados*".

Al respecte, l'Ajuntament ha argumentat que les dades de salut relatives a la persona aquí denunciant, que es van incloure tant en la petició d'iniciació d'expedient disciplinari, com en l'expedient disciplinari, eren del tot rellevants atès que la conducta en relació amb la qual es demanava iniciar un procediment disciplinari, es trobava directament relacionada amb la salut de la persona denunciant.

En relació amb l'anterior, l'entitat imputada ha aportat còpia de la sentència número (...)2022 del procediment abreujat (...)2020-A del Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Tarragona que es pronuncia sobre l'eventual vulneració de la normativa de protecció de dades per part de l'Ajuntament que adduïa allà la persona aquí denunciat, pel fet d'haver traslladat a l'instructor de l'expedient sancionador de referència, informació mèdica relativa a la seva persona. En el fonament de dret 2n d'aquesta sentència, s'indicava el següent:

"Debe rechazarse ninguna vulneración del art. 18 en este caso. La razón más importante es que el recurrente, al introducir como motivo determinante y específico de su conducta su estado de salud abre la cuestión al análisis, completo, de este estado en lo que resulta relevante. Y qué duda cabe que sentencias judiciales que se pronuncian sobre la aptitud y capacidad del recurrente para desempeñar su función son esenciales para resolver sus alegaciones".

Aquesta Autoritat no pot descartar, ni contradir les afirmacions de l'Ajuntament, d'acord amb les quals, el fet de referir-se o incorporar en l'expedient resolucions judicials que contenen referències sobre la salut de la persona aquí denunciant, era necessari per valorar la conveniència d'iniciar un procediment disciplinari o per tramitar-lo un cop iniciat, en la mesura que la conducta controvertida (referida a un presumpte abandonament de servei) estaria estretament vinculada amb la salut de l'aquí denunciant.

Al respecte, cal tenir en compte que l'informe de l'Inspector (...) (...) afirmava que la persona aquí denunciant s'havia negat a complir una ordre de servei, relativa al control d'un esdeveniment esportiu, atès que no podia sortir al carrer. Vinculat amb això, l'informe també explicava que, amb anterioritat a aquests fets, l'ara denunciant disposava d'un servei fix a la Sala de Coordinació Operativa, com a conseqüència d'una recomanació mèdica per una lesió al genoll, i així s'havia acordat amb l'anterior (...) de la Policia Local d'(...).

Tanmateix, en relació amb l'abandonament del servei controvertit, l'Inspector (...) (...) també argumentava que a l'expedient personal de l'ara denunciant no hi consta (...) informe mèdic que indiqués que no podia realitzar *“les funcions bàsiques d'un agent de la Policia Local, tals com prevenció, vigilància i regulació del trànsit”*.

Amb tot, escau concloure que la informació era adequada, pertinent i limitada a les finalitats per a les quals era necessària, i en conseqüència, escau descartar la vulneració del principi de minimització.

En conclusió, d'acord amb els arguments que s'han esgrimit en aquesta resolució, el tractament objecte d'anàlisi no vulnera la normativa de protecció de dades, motiu pel qual, procedeix l'arxivament de les presents actuacions.

3. De conformitat amb tot el que s'ha exposat en el fonament de dret 2n, i atès que durant les actuacions dutes a terme en el marc de la informació prèvia no s'ha acreditat, en relació als fets que s'han abordat en aquesta resolució, (...) fet que pugui ser constitutiu d'alguna de les infraccions previstes a la legislació sobre protecció de dades, escau acordar el seu arxiu.

L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que *“(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats”*. I l'article 20.1) del mateix Decret determina que procedeix el sobreseïment: *“a) Quan els fets no són constitutius d'infracció administrativa.”*

Per tant, resolc:

1. Arxivar les actuacions d'informació prèvia número IP 424/2021, relatives a l'Ajuntament d'(...).
2. Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament d'(...) i a la persona denunciant.

3. Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les persones interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la Llei 39/2015. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,